

DZIESMOTAIS VENTSPILS LĀČPLĒŠA DIENAS LĀPU GĀJIENS  
“GAISMAS UPE”  
KOPDZIEDĀŠANAS DZIESMU VĀRDI

**ES IZJĀJU PRŪŠU ZEMI**

Es izjāju prūšu zemi  
Koklēdamis, spēlēdamis (2 reiz)  
Prūšu meitas man gribēja  
Par junkuru paturēt.

Nepalikšu Prūšu meitas,  
Man pašam(i) Kurzemē.  
Man pašam(i) Kurzemē  
Sētā jauna līgaviņa.

Nu ar Dievu prūšu meitas,  
Nu es braucu uz Kurzemi.  
Nu es braucu uz Kurzemi  
Pats pie savas līgaviņas.

## DIV DŪJINĀS

Div' dūjiņas gaisā skrēja, abas skrēja dūdodams'

Ai-jā ai-ai-jā, abas skrēja dūdodams'

Div bāliņi kārā jāja abi jāja domādam

Ai-jā ai-ai-jā, abi jāja domādam

Vai būs jāti vai nejāti, vai palikti sētiņā

Ai-jā ai-ai-jā, vai palikti sētiņā

Kur palika mans bāliņis - karodziņa nesējiņš?

Ai-jā ai-ai-jā, karodziņa nesējiņš?

Tur aizgāja, tur palika uz tām prūšu robežām

Ai-jā ai-ai-jā, uz tām prūšu robežām

Tur staigāja Dieva dēli dvēselītes lasīdam

Ai-jā ai-ai-jā, dvēselītes lasīdam

Atraduši dvēselīti, ietin baltā villainē

Ai-jā ai-ai-jā, ietin baltā villainē

Ienes klusā pavēnī, guldin' Dieva šūpulī

Ai-jā ai-ai-jā, guldin' Dieva šūpulī

Aijā mīļa dvēselīte, karā kauta – nemirus

Ai-jā ai-ai-jā, karā kauta – nemirus

## **BĒDU MANU LIELU BĒDU**

Bēdu manu, lielu bēdu,  
Es par bēdu nebēdāj` .

Piedz. 2x  
Ramtai ramtai radiridirīdi,  
Ramtai rīdi rallala.

Liku bēdu zem akmeņa,  
Pāri gāju dziedādam` .

Es negāju noskumusi  
Nevienā(i) vietīnā.

Ar dziesmiņu druvā gāju,  
Ar valodu sētiņā.

Jo es bēdu bēdājos(i),  
Jo nelaime priecājās.

Labāk gāju dziedādama,  
Lai nelaime bēdājās.

Ja dzīvoju, tad dzīvoju,  
Tad ir jautri padzīvoj` .

## **AI JEL MANU VIEGLU PRĀTU**

Ai, jel manu vieglu prātu:

Jauns apņēmu līgaviņ` ! (2 reiz)

Ne gadiņa nedzīvoju,

Sola kungi karā ņemt.

Es kungiem(i) atbildēju:

Vai es viens(i) karavīrs.

Vēl dažā(i) māmiņai

Aug deviņi bāleliņ.

Tie varēja bruņas nest(i),

Zobentiņus cilināt.

Ai, jel manu vieglu prātu,

Jauns apņēmu līgaviņ!

## **TRĪS VĪRI CĒLĀS KAUIJAI**

Trīs vīri kādreiz bija hei, hei, hei, hei, hei,  
Kas mierā dzīvoja hei, hei, hei, hei, hei,  
Bet sveši kungi nāca hei, hei, hei, hei, hei,  
Un zemi postīja, jā

Trīs, trīs, trīs vīri cēlās kaujai  
Un droši cīnījās  
No Daugavas līdz Gaujai  
Par viņiem brīnījās

Par vella kalpiem sauca hei, hei, hei, hei, hei  
Un sodu sprieda tiem hei, hei, hei, hei, hei,  
Bet viņi kungus cirta hei, hei, hei, hei, hei,  
Ar saviem zobeniem, jā

Trīs trīs trīs jaunavas ar bija,  
Ko vīri mīlēja,  
Tās visus priekus, bēdas  
Ar viņiem dalīja

Tā cīnās vella kalpi, hei, hei, hei, hei, hei  
Pret ļauniem naidniekiem hei, hei, hei, hei, hei,  
Tie negriež ceļu grāfiem hei, hei, hei, hei, hei,  
Ne svētiem melnsvārčiem, jā

Trīs trīs trīs vīri cēlās kaujai  
Un droši cīnījās  
No Daugavas līdz Gaujai  
Par viņiem brīnījās

## **TIKAI TĀ**

Tie ir mūsu sapņi, mūsu krāsas,  
Kurās savu dienu krāsojam.  
Tie ir mūsu vārdi, mūsu mēles,  
Kuras mēs aiz zobiem neturam.

Jo tikai tā var uzzīmēt  
To visu, ko var iemīlēt  
Šajā krāsainā pasaulē,  
Šajā pasaulē, o-o-o.

Tās ir mūsu rokas, mūsu otas,  
Kuras dzīves peļķē noskalo.  
Tās ir mūsu acis, mūsu gleznas,  
Kuras svešiem neizteic neko.

O-o-o-o, nāc uzzīmē,  
Kā tev iet šai pasaulē,  
Kā tev veicas šai pasaulē.

Nāc un uzzīmē!

Piedziedājums 2x:  
Tikai tā, tikai tā,  
Mēs varam kopā vēl būt.  
Mīlēt visu, ko jūt.  
Mana sirds, tava sirds  
Šai sapnī krāsainajā,  
Kas jānosargā!

Dzīve aizrit sīka, pelēcīga,  
Ja nav krāsas tavās kabatās.  
Meitenes iet garām, neatskatās,  
Uz tiem pelēcīgiem neskatās.

O, o, o, ir jākrāso!

O, o, o, ir jākrāso!

Īstās krāsas ir jāmeklē,

Dzīvē jāmeklē.

Piedziedājums 2X